

Доопрацьований Комітетом проект
вноситься народними депутатами
України - членами Комітету з
питань гуманітарної та
інформаційної політики

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо підтримки національного
музичного продукту та обмеження публічного використання музичного
продукту держави-агресора

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про культуру» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, № 24, ст.168):

1) частину першу статті 1 доповнити пунктами 2¹ та 2² такого змісту:

«2¹) Національний музичний продукт – музичний продукт (фонограма, відеограма, музичний кліп), який містить виконання музичного твору з текстом українською мовою або мовою корінних народів України або музичного твору без тексту, а також відповідає кожній з таких ознак:

- виконавцем або одним з виконавців є громадянин України і/або фізична особа - іноземець, особа без громадянства, яка постійно або тимчасово проживає в Україні;

- виробником фонограми, відеограми, музичного кліпу є громадянин України і/або фізична особа - іноземець, особа без громадянства, яка постійно або тимчасово проживає в Україні, і/або юридична особа, зареєстрована за законодавством України.

2²) Музичний недраматичний твір – змістовно завершений музичний твір з текстом або без тексту, не призначений для сценічного показу або театральної постановки, а також публічного виконання у театральному мистецтві»;

2) частину першу статті 14 після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«здійснення заходів державної підтримки національного музичного продукту у порядку, передбаченому законами України, програмами підтримки національного музичного продукту».

3) у статті 15:

- частину першу доповнити новим абзацом такого змісту:

«У випадках, визначених законом, діяльність закладів та працівників культури на території України, визначена частиною першою цієї статті, може бути обмежена»;

- доповнити новою частиною другою такого змісту:

«2. 2. Забороняється на території України публічне виконання, публічний показ, публічна демонстрація, публічне сповіщення (доведення до загального відома, в тому числі через будь-які засоби зв'язку таким чином, що будь-яка особа може отримати до них доступ з будь-якого місця і в будь-який час за її власним вибором) фонограм, відеограм та музичних кліпів, які: містять зафіксоване виконання

музичного недраматичного твору з текстом, здійснене співаком (співачкою), який є або був у будь-який період після 1991 року громадянином держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором (далі – держава-агресор), за винятком колишніх громадян держави-агресора, які є або на момент смерті були громадянами України і не мають (не мали на момент смерті) громадянства держави-агресора, та/або вироблені фізичною особою та/або юридичною особою, яка на момент їх оприлюднення була, відповідно, громадянином або зареєстрована в державі, яку в будь-який час визнано державою-агресором.

Така заборона не застосовується до вищезазначених фонограм, відеограм та музичних кліпів, які поширюються (використовуються):

під час ретрансляції (кабельної ретрансляції) провайдерами програмної послуги передач (програм) іноземних організацій мовлення (окрім організацій мовлення держави-агресора);

у складі фільмів;

у випадках та в обсязі, визначених пунктами 1-7 та 11 статті 21 Закону України «Про авторське право та суміжні права»;

як неосновні (технічні) елементи (фрагменти) звукового ряду телевізійних передач, створених до 20 лютого 2014 року,

або які були вироблені (створені) до 20 лютого 2014 року та які містять зафіксоване виконання, здійснене співаком (співачкою) – громадянином України на момент фіксації такого виконання.

Така заборона не застосовується також до фонограм, відеограм, музичних кліпів, які містять зафіксоване виконання, здійснене співаком (співачкою), якого включено до Переліку музичних виконавців (співаків) держави-агресора, які засуджують агресію проти України (далі – Перелік).

До Переліку включаються громадяни держави-агресора – виконавці (співаки) музичних недраматичних творів із текстом (пісень), в тому числі ті, які беруть участь у гастрольних заходах, які подали заяву встановленої форми та декларацію на підтримку суверенітету і територіальної цілісності України в міжнародно визнаних кордонах, що містить заклик до держави-агресора негайно припинити агресію проти України, зобов'язання утримуватися від будь-яких дій чи кроків, які могли б свідчити про підтримку агресії проти України, згоду на публікацію такої декларації та які не входять до Переліку осіб, які створюють загрозу національній безпеці України

Заява про включення до Переліку подається до Служби безпеки України такою особою, її законним представником, організатором гастрольного заходу або правовласником, який має право надавати дозволи на використання в Україні творів у виконанні цієї особи.

Форма, зміст, порядок подання і розгляду заяви про включення до Переліку, форма, зміст та вимоги до оформлення декларації визначаються Службою безпеки України за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.

Невідповідність заяв та/або дій особи підписаній декларації є підставою для

відмови у її включенні до Переліку або для її виключення з Переліку.

Включення до Переліку та виключення з нього здійснюється на підставі відповідного рішення Служби безпеки України, що приймається за погодженням із Центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури, і невідкладно, але не пізніше двох робочих днів, направляється до апарату Ради національної безпеки і оборони України.

Апарат Ради національної безпеки і оборони України оприлюднює Перелік на офіційному веб-сайті Ради національної безпеки і оборони України та забезпечує його своєчасне оновлення.

Виключення із переліку може здійснюватися також на підставі подання Ради національної безпеки і оборони України, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення або Центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури, яке направляється до Служби безпеки України для опрацювання та прийняття рішення.

Служба безпеки України має право не розкривати підстав, що стали причиною відмови у включенні особи до Переліку чи виключення із нього».

2. У Законі України «Про кінематографію» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1998, № 22, ст.114) частину шосту та сьому викласти в такій редакції:

«Перелік осіб, які створюють загрозу національній безпеці, складає апарат Ради національної безпеки і оборони України на підставі звернень Служби безпеки України, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.

Апарат Ради національної безпеки і оборони України оприлюднює на офіційному веб-сайті Ради національної безпеки і оборони України Перелік осіб, які створюють загрозу національній безпеці, та забезпечує своєчасне його оновлення».

3. У Законі України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, № 10, ст. 43):

1) статтю 1 доповнити з урахуванням алфавітного порядку новим терміном такого змісту:

«музичний кліп - змістовно завершений аудіовізуальний твір, основою звукового ряду якого є виконання музичного твору з текстом або без тексту»;

2) абзац десятий частини другої статті 6 викласти в такій редакції:

«трансляції аудіовізуальних творів (фільмів, телепередач, крім інформаційних та інформаційно-аналітичних телепередач), одним із учасників яких є особа, внесена до Переліку осіб, які створюють загрозу національній безпеці, оприлюдненого в установленому порядку. При цьому учасником аудіовізуального твору вважається фізична особа, яка брала участь у його створенні під власним ім'ям (псевдонімом) або як виконавець будь-якої ролі, виконавець музичного твору, що використовується в аудіовізуальному творі, автор сценарію та/або текстів чи

діалогів, режисер-постановник, продюсер»

4) у статті 9:

- частину першу, другу та п'яту викласти в такій редакції:

«1. У загальному обсязі мовлення кожної телерадіоорганізації не менше 50 відсотків має становити національний аудіовізуальний продукт крім випадків, визначених абзацом другим та третім цієї частини.

У загальному обсязі мовлення телерадіоорганізацій основу програмної концепції яких становлять дитячі передачі і які відповідно до ліцензій здійснюють ефірне, кабельне, супутникове та/або багатоканальне (в тому числі цифрове) мовлення з використанням радіочастотного ресурсу, не менше 25 відсотків має становити національний аудіовізуальний продукт за умови, що такі телерадіоорганізації здійснюють мовлення виключно державною мовою.

Вимоги абзацу першого цієї частини не поширюються на телерадіоорганізації, які на підставі ліцензій на мовлення розповсюджують на території України в повній та незмінній форм іноземні (за виключенням держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором та/або державою-окупантом) програми організацій мовлення, зміст яких відповідає вимогам Європейської конвенції про транскордонне телебачення і законодавства України, за умови, що такі телерадіоорганізації здійснюють мовлення виключно державною мовою.

2. Телерадіоорганізації при здійсненні радіомовлення (крім випадку, передбаченого частиною третьою цієї статті) повинні забезпечувати частку пісень (словесно-музичних творів) державною мовою в обсязі не менше 40 відсотків загального обсягу пісень, поширених протягом доби, а також не менше 40 відсотків загального обсягу пісень, поширених у кожному проміжку часу між 07.00 та 14.00 і між 15.00 та 22.00.

5. Телерадіоорганізації при здійсненні радіомовлення забезпечують не менше 75 відсотків добового обсягу ведення передач, у тому числі новинно-аналітичних блоків, розважальних передач (дикторами, ведучими радіопередач) державною мовою»;

- доповнити новою частиною 8 такого змісту:

«8. Телерадіоорганізаціям забороняється публічне виконання, публічний показ та публічне сповіщення (доведення до загального відома) музичних фонограм, відеограм, музичних кліпів розповсюдження яких заборонено відповідно до частини другою статті 15 Закону України «Про культуру»;

5) Абзац другий частини четвертої статті 28 викласти в такій редакції:

«передачі європейського виробництва, а також США та Канади повинні становити не менше 70 відсотків загального тижневого обсягу мовлення, у тому числі не менше 50 відсотків загального тижневого обсягу мовлення - передачі українського виробництва, крім випадків, визначених абзацами другим та третім частини першої статті 9 цього Закону»;

6) у частині 9 статті 72:

абзац сьомий викласти в такій редакції:

«трансляцію аудіовізуальних творів, телепередач, крім інформаційних та інформаційно-аналітичних, одним з учасників яких є особа, внесена до Переліку осіб, які створюють загрозу національній безпеці, оприлюдненого в

установленому порядку»

- доповнити новим абзацом восьмим такого змісту:

«публічне виконання, публічний показ, публічну демонстрацію, публічне сповіщення (доведення до загального відома, в тому числі через будь-які засоби зв'язку таким чином, що будь-яка особа може отримати до них доступ з будь-якого місця і в будь-який час за її власним вибором) фонограм, відеограм та музичних кліпів, які: містять зафіксоване виконання музичного недраматичного твору з текстом, здійснене співаком (співачкою), який є або був у будь-який період після 1991 року громадянином держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором (далі – держава-агресор), за винятком колишніх громадян держави-агресора, які є або на момент смерті були громадянами України і не мають (не мали на момент смерті) громадянства держави-агресора, та/або вироблені фізичною особою та/або юридичною особою, яка на момент їх оприлюднення була, відповідно, громадянином або зареєстрована в державі, яку в будь який час визнано державою-агресором крім винятків, визначених частиною другою статті 15 Закону України «Про культуру».

4. У Законі України «Про ефективне управління майновими правами правовласників у сфері авторського права і (або) суміжних прав» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2018, № 32, ст.242):

1) абзац четвертий частини 6 статті 16 викласти в такій редакції:

«При визначенні репрезентативності організації колективного управління враховується кількісний показник використання в Україні відповідної категорії об'єктів авторського права і (або) суміжних прав за попередній календарний рік. Цей показник може визначатися, зокрема, частотою сповіщення наявних у каталозі організації об'єктів авторського права і (або) суміжних прав за відповідною категорією у національному теле- і радіоефірі з урахуванням територіальної категорії мовлення. Частота сповіщення визначається на підставі звітів телерадіоорганізацій про використання об'єктів авторського права і (або) суміжних прав за попередній календарний рік, поданих Установі. При визначенні репрезентативності Установою не враховується кількісний показник використання в Україні:

музичних творів з текстом або без тексту, автором або одним із авторів (співавторів) яких є громадянин держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором (далі “державою-агресор”);

виконань, якщо виконавцем (виконавицею) є громадянин держави-агресора;

фонограм та відеограм, виробником яких фізична особа та/або юридична особа, яка на момент їх оприлюднення була, відповідно, громадянином або зареєстрована в державі, яку в будь який час визнано державою-агресором»;

2) Розділ VI Прикінцеві та перехідні положення доповнити новим пунктом 3⁻³ такого змісту:

«3⁻³. До моменту відновлення територіальної цілісності України у міжнародно визнаних кордонах організаціям колективного управління, внесеним до Реєстру організацій колективного управління в Україні, забороняється укладати договори про представництво прав з організаціями, зареєстрованими в державі, визнаній Верховною Радою України державою-агресором (далі “державою-агресор”), та здійснювати дії (в тому числі виконувати зобов'язання) за укладеними з зазначеними організаціями договорами про представництво прав, а також укладати

договори про управління майновими правами на колективній основі з правовласниками, зареєстрованими в державі-агресорі та/або правовласниками, які діють на підставі ліцензійних договорів з зазначеними правовласниками, та здійснювати дії (в тому числі виконувати зобов'язання) за вищезазначеними договорами про управління майновими правами на колективній основі».

5. Статтю 3-1 Закону України «Про гастрольні заходи в Україні» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, № 7, ст.56) доповнити абзацом першим такого змісту:

«Забороняється організація та проведення гастрольних заходів, учасниками яких є музичні виконавці (співачи) які є громадянами держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором крім учасників, які включені до Переліку музичних виконавців (співаків) держави-агресора, які засуджують агресію проти України у порядку, визначеному частиною 2 статті 15 Закону України «Про культуру».

6. У Законі України «Про Український культурний фонд» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № 19, ст.238):

1) У статті 3:

- абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

«надання інституційної підтримки; підтримка та розвиток проектів у сферах культури та мистецтв, креативних індустрій та культурно-пізнавального (внутрішнього) туризму, національного музичного продукту»;

-абзац сьомий та восьмий частини другої викласти в такій редакції:

«надає гранти інституційної підтримки юридичним особам усіх форм власності для забезпечення конкурентоспроможності та створення робочих місць в умовах дії запроваджених відповідно до законодавства обмежень господарської діяльності, зумовлених запровадженням воєнного чи надзвичайного стану, надзвичайною ситуацією, або вжиття адміністративних та (або) медико-санітарних заходів (карантин);

надає гранти на підтримку та розвиток проектів у сферах культури та мистецтв, креативних індустрій, культурно-пізнавального (внутрішнього) туризму, національного музичного продукту»;

- частину третю викласти в такій редакції:

«3. Під терміном "проект" у цьому Законі розуміється діяльність фізичних і юридичних осіб, спрямована на створення певного культурного продукту, культурного блага чи культурної послуги (їх сукупності); продукту чи послуги (їх сукупності) національного музичного продукту та культурно-пізнавального (внутрішнього) туризму; продукту чи послуги (їх сукупності) з основної економічної діяльності за видами, що належать до креативних індустрій, затвердженими Кабінетом Міністрів України, або інституційна підтримка юридичних осіб, спрямована на забезпечення стабільної діяльності юридичних осіб та їх розвитку в умовах дії запроваджених відповідно до законодавства обмежень господарської діяльності, зумовлених запровадженням воєнного чи надзвичайного стану, з метою досягнення чітко визначених цілей у межах визначеного кошторису (бюджету) та здійснення якої вимагає вчинення в

узгоджені строки дій, передбачених укладеною з Українським культурним фондом угодою.

Під терміном "грант інституційної підтримки" у цьому Законі розуміється надання на безоплатній і безповоротній основі фінансових ресурсів юридичним особам усіх форм власності сфери культури, культурно-пізнавального (внутрішнього) туризму, національного музичного продукту та фізичним особам-підприємцям, які здійснюють економічну діяльність за видами, що належать до креативних індустрій, затвердженими Кабінетом Міністрів України з метою забезпечення їх стабільної діяльності та розвитку в умовах дії обмежувальних заходів, зумовлених запровадженням воєнного чи надзвичайного стану, надзвичайної ситуації або карантину, внаслідок яких скасовуються або обмежуються масові заходи або іншим чином прямо або опосередковано обмежується діяльність у сфері культури та креативних індустрій».

7. У законі України «Про автомобільний транспорт» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 22, ст.105) статтю 40 викласти в такій редакції:

«Стаття 40. Основні права та обов'язки водія автобуса, таксі, легкового автомобіля на замовлення, легкового автомобіля при перевезенні пасажирів

Водій автобуса при перевезенні пасажирів автомобільним транспортом має право:

вимагати від пасажирів виконання їх обов'язків;

не допускати до поїздки пасажирів, який не має квитка, порушує громадський порядок у салоні автобуса, забруднює його, пасажирів або їх речі; створює шум у салоні, зокрема, за допомогою технічних пристроїв;

під час посадки в автобус пасажирів на приміському, міжміському або міжнародному маршруті перевіряти наявність квитків на проїзд та перевезення багажу;

не видавати багаж, якщо пасажир не пред'явив квитка.

Водій автобуса зобов'язаний:

виконувати правила надання послуг пасажирського автомобільного транспорту загального користування і технічної експлуатації автобуса;

мати з собою і пред'являти для перевірки уповноваженим посадовим особам документи, передбачені законодавством;

дотримуватися визначеного маршруту та розкладу руху автобуса;

приймати, розміщати та видавати багаж пасажирам на зупинках, передбачених розкладом руху;

стежити за виконанням пасажирами своїх обов'язків та безпечним розміщенням ними багажу і ручної поклажі в автобусі;

оголошувати назви зупинок і час стоянки на них;

здійснювати висадку пасажирів у відведеному для цього місці в разі заправлення автобуса паливом під час виконання перевезень;

вживати необхідних заходів для безпеки пасажирів у разі виникнення перешкод для руху на маршруті (туман, ожеледь тощо), які не дають змоги продовжити поїздку, а також у разі вимушеної зупинки автомобільного транспортного засобу на залізничному переїзді;

зупиняти автобус за сигналом контролера, виконувати його вказівки та сприяти у здійсненні контролю.

Водію автобуса забороняється:

змінювати маршрут та розклад руху;

продавати пасажиром квитки під час керування автобусом.

відтворювати в салоні автобуса музику, звуки фільмів чи інші звукові сигнали, крім інформації про поїздку (передача звуку може здійснюватися на індивідуальні навушники пасажирів, а на салон – лише під час нерегулярних перевезень за згодою всіх пасажирів).

Водій таксі має право відмовляти в наданні послуги пасажиру, якщо:

пасажир має явні ознаки сп'яніння;

кількість осіб, які потребують обслуговування, перевищує кількість місць у легковому автомобілі;

багаж пасажиром не може бути вільно розміщений у багажнику чи салоні легкового автомобіля або може забруднити чи пошкодити його.

Водій таксі зобов'язаний:

виконувати правила надання послуг пасажирського автомобільного транспорту і технічної експлуатації легкового автомобіля;

здійснювати посадку пасажирів на стоянці в порядку черги, а також надавати право позачергового користування таксі згідно із законодавством;

відчиняти двері таксі, відкривати багажник та перевіряти їх закриття під час посадки пасажирів;

називати пасажиром розмір оплати проїзду, показники таксометра на початку і в кінці поїздки та роз'яснювати порядок користування таксі;

здійснювати перевезення до пункту призначення за визначеним пасажиром маршрутом або найкоротшим шляхом за згодою пасажиром.

Водію таксі забороняється:

відмовляти пасажиром у перевезенні, крім випадків, обумовлених цією статтею;

обирати пасажирів за вигідністю напрямків їх прямування;

пропонувати громадянам поїздку без згоди пасажирів, які знаходяться в таксі;

здійснювати перевезення пасажирів, якщо в таксі відсутній або не працює таксометр;

називати розмір оплати за поїздку, який не відповідає показникам таксометра;

відтворювати в салоні музику чи інші звукові сигнали без згоди всіх пасажирів

Водій легкового автомобіля на замовлення зобов'язаний виконувати правила надання послуг пасажирського автомобільного транспорту і технічної експлуатації легкового автомобіля.

Водій легкового автомобіля не має права здійснювати стоянку та посадку пасажирів на стоянці таксі».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.

2. Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення протягом двох місяців з дня опублікування цього Закону внести зміни до бланку ліцензій телерадіоорганізацій та забезпечити переоформлення ліцензій відповідно до вимог цього Закону.

3. Кабінету міністрів України протягом двох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити внесення до правил пасажирських перевезень на всіх видах пасажирського транспорту змін щодо заборони акустичного насильства;

3) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами

виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

4. Перелік осіб які створюють загрозу національній безпеці, який станом на дату набрання чинності цим Законом складений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, і оприлюднений на його офіційному веб-сайті, зберігає чинність до моменту оприлюднення цього Переліку у повному обсязі Апаратом національної ради безпеки і оборони України.

5. Секретарю Ради національної безпеки і оборони України впродовж одного місяця від дати набрання чинності цим Законом:

1) забезпечити приймання Апаратом Ради національної безпеки і оборони України від центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв, Перелік осіб, які створюють загрозу національній безпеці, який складений і є чинним станом на дату набрання чинності цим Законом на підставі відповідного спільного акту, який засвідчує передачу;

2) забезпечити оприлюднення Апаратом Ради національної безпеки і оборони України прийнятого від центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах культури та мистецтв Переліку осіб, які створюють загрозу національній безпеці, у повному обсязі.

Голова Верховної Ради України

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач:Потураєв Микита Русланович
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B040000002A672E002C9F8E00
Дійсний до: 19.01.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 94д9/1-2022/86656 від 28.05.2022

913237